

Min vän Lindeman .

f

En förbaskadt kostligsälle är min vän, bror Lindeman, han begagnar
hvert tillfälle. Då en kyss för-tjenar han. Ser han blotten vacker flicka,
Vips han lö-per henne fast, Och hans hjerta börjar picka Och han stjal en
kyss med hast. Det gör honom just detsamma. Huru tack hans sköna är.

Vor' hon ock den ledes mamma, Tror jag dock han blefve kär! Lindeman,
 Lin-de-man, Tror du att sådant der går an? Lindeman, Lin-de-man, Tror
 du att sådant der går an? Slutta med de der geschäften, Ty det kommer
 snart nog efter. Lindeman, Lindeman, Tro ej att sådant der går an.

1° 2°

❖ Min vän Lindeman. * ❖

1.

En förbaskadt kostlig sälle
Är min vän, bror Lindeman,
Han begagnar hvar tillfälle
Då en kyss förtjenas kan.
Ser han blott en vacker flicka,
Vips han löper henne fast
Och hans hjerta börjar picka
Och han stjal en kyss med hast.
Det gör honom just detsamma
Huru täck hans sköna är —
Vor' hon ock den ledes mamma,
Tror jag dock han blefve kär!
⌘ Lindeman, Lindeman,
Tror du att sådant der går an? ⌘
Sluta med de der geschäften,
Ty det kommer surt nog efter.
Lindeman, Lindeman,
Tro ej att sådant der går an.

2.

Riktigt som jag profeterat
Han sitt mått fullrågadt fick.
När en gång vi promenerat,
En blondin förbi oss gick.
I den huldass mörka trappa
Smög min vän med flink vigör.
Plötsligt skreks det: »hjelp mig, pappa!»
Och ett klatsch, klatsch, klatsch jag hör.
Ut från dörr'n flög en cylinder,
Efter den bror Lindeman,
Som nu vunnit svullna kinder
Och förlorat här! — en tand.
⌘ Lindeman, Lindeman,
Tror du att sådant der går an? ⌘
Sluta med de der geschäften,
Du ser det blir surt nog efter.
Lindeman, Lindeman
Tro ej att sådant der går an.

3.

Allt skull' dock ha verkat föga,
Om det varit mörkt och skumt,
Men så månget girigt öga
Stod på lur — fy f—n så dumt!
Ty man har så svårt att tiga
Då det gäller en skandal,
Då bli läpparne så viga,
Då blir tungan riktigt hal.
Hvem kan måla vår förfäran
På hotellét, då vi hör'
Table d'hôte till vår ära
Stämma upp i sorglig kör:
⌘ Lindeman, Lindeman,
Nu är du riktigt söt och grann. ⌘
Sluta med de der geschäften,
Ty det kommer surt nog efter.
Lindeman, Lindeman,
Nu är du riktigt söt och grann.

4.

Snabbt vi ströko uppå foten,
Bröto upp re'n andra da'n,
Men i förväg anekdoten
Hade hunnit hufvudsta'n.
Då vi der med lättad börda
Trott oss undgått allt så bra,
Vid station' vi fingo skörda
Diaboliskt ett — hurra!
Och vi höjdes öfver tingen
Uppå starka armars mängd
Och bortfördes midt i ringen
Genom sta'n i all dess längd.
⌘ Lindeman, Lindeman,
Du lyste röd och se'n försvann. ⌘
Sluta snart de der geschäften,
Ty det kommer surt nog efter.
Lindeman, Lindeman,
Kom det ihåg, bror Lindeman.

* Denna kuplett får icke utan förläggarens medgifvande sjungas på offentlig variété.